

ДИЗЕЛЬ ДЛЯ ПУТІНА, ПАВЕРБАНК ДЛЯ УКРАЇНЦЯ

Це вже навіть не цинізм. Це новий рівень політичної порнографії, де українцю пропонують одночасно помирати під московськими ракетами, платити кров'ю за «західну єдність», слухати телемарафонні казки про партнерство – і спокійно дивитися, як Сполучені Штати домовляються з московією про дизель.

Трамп оголошує, що московія постачатиме дизель на американський і глобальний ринки. За Reuters, йдеться про понад 300 тисяч метричних тонн одразу, додаткові обсяги в листопаді й тимчасову ліцензію Міністерства США, яка дозволяє такі постачання до квітня 2027 року. Це подається як спосіб збити ціни на паливе для американців. Але для України це звучить простіше: московія отримує додаткові гроші, а ці гроші перетворюються на ракети, дрони, авіабомби, компоненти, логістику й паливе для війни проти нас. Московія має імперську війну. Трамп має дизель і вибори. Європа має рахунки.

Путін має новий канал грошей. А Україна має або нарешті будувати власну силу, або й далі прокидатися під ракетами, оплаченими тією самою нафтовою кров'ю, яку хтось у світі назве «ринковою необхідністю». А для цього що, правильно, треба змінити курс і саму владу в Україні, бо це веде нас до катастрофи.

Україні потрібен не президент-коментатор.

Не актор великої геополітичної сцени.

Не людина вечірнього ефіру.

Не менеджер чужих очікувань.

Україні потрібна влада, яка мислить українським інтересом: хто платить ворогу – той співфінансує війну; хто забороняє нам бити по джерелах цієї війни – той обмежує наше право на самозахист; хто продає нам залежність як партнерство – той не союзник, а поставачальник умов; хто в Україні приймає це як норму – той не державник, а адміністратор поразки.

Тому питання вже не в одній дизельній угоді, а чи буде Україна державою власного інтересу, чи залишиться територією, на якій чужі сильні люди вирішують свої проблеми, а наші слабкі керівники потім пояснюють нам, чому це «не по-партнерськи».

Українська доктрина має бути простою: усе, що фінансує московську війну, є ворожою інфраструктурою. Усе, що обмежує право України бити по джерелах цієї війни, є обмеженням нашої суб'єктності. Усе, що перетворює Україну на ширму для чужих угод, має бути відкинуте. А влада, яка не здатна цього зробити, має піти.

Владислав СМІРНОВ,
аналітик, публіцист

Фейсбук-сторінка автора

